

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Evy Kyselé v právní věci žalobce: **S. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 12. 2004, č. j. 60 Az 121/2004 – 18,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 1. 12. 2004, č. j. 60 Az 121/2004 – 18, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2004, č. j. OAM-1944/VL-10-08-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím správního orgánu byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 15. 2. 2005, č. j. 60 Az 121/2004 – 37, rozhodl, že se stěžovateli neustanovuje zástupce z řad advokátů. Krajský soud v Ostravě poté usnesením ze dne 15. 4. 2005, č. j. 60 Az 121/2004 – 42, stěžovatele vyzval k předložení plné moci advokátu, který jej bude v řízení zastupovat, a k doplnění kasační stížnosti o rozsah a důvody napadení rozsudku krajského soudu. Na tuto výzvu stěžovatel nereagoval.

Dne 25. 8. 2005 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podáním ze dne 12. 1. 2006, které došlo Nejvyššímu správnímu soudu dne 25. 1. 2006, vzal stěžovatel svou kasační stížnost zpět a z rodinných důvodů výslovně požádal o zastavení řízení o kasační stížnosti, protože chce rychle odjet domů. Současně sdělil soudu novou doručovací adresu.

Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Podle § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Protože projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo podáno poté, co spis byl předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu